

hvussu eg fór í hvørt hús í bygðini at siga farvæl. Tað var hart fyri meg.

Tey áttu tá egin hús - og tey blivu standandi tórn eftir.

Tey høvdu tá fimm børn.

«Tá var synd í mær»

Konan smæddi seg ikki burtur í Vági - hon fekk beinanvegis arbeiði í fiskinum.

Men Hentzari longdist so illa, at hann kundi leggjast í songina á miðjum degi.

- Tað var synd í mær tá, um eg sjálvur skal siga tað, heldur hann fyri.

Men tað var ikki so leingi at hann gekk fyri einki. Hann slapp at rógva út við einum bróðuri sínum, sum hevði ein motorbát. Teir royndu við línu.

- Eg má siga, at hetta er ringasta fiskidrift eg havi verið við til, sigur hann. Tí tá onnur fóru til songar, tá máttu vit út at seta. Eg taldi illa at mista náttarsøvni, so tað var ein sera strævin tíð.

Aftur til skips

Beint ímóti tí hann hevði ætlað sær, tá hann flutti til Vágs, fór Hentzar nú aftur til skips.

Hann slapp at føra sluppina Stanley, og teir fóru til Íslands við snellu.

Hann førði Stanley í fyra ár, og fekk síðani Jóhannu at føra í tvey ár.

Og í 1964 og 65 tók hann so sít síðsta ordiliga tørn, tá hann førði Havgásina.

- 1965 var síðsta árið við føroyskum sluppfiskiskapi undir Íslandi, greiðir hann frá. Vit vóru tveir sluppir á Suðurlandinum tað árið - og tað vóru tær seinastu.

Og tá gavst Hentzar eisini við fiskarínum - næstan! Í 1969 fór hann ein trolaratúr sum lastamaður til Grønlands. Tað var við Vágbingi.

Í Vestmannaoyggjunum

Hóast hann steðgaði við sjólfvinum, helt hann fram at hava við fisk at gera - síðst í 1960'um arbeiðdi hann nevniliga í fiski á landi í Vestmannaoyggjunum, og var eisini eitt skifti á Nordafar-støðini.

Seinni hevur hann siglt nakað við fraktskipi, og var eisini við til at grava út fyri brúnni um streymin, tá hon skuldi gerast.

Eitt hendingaríkt lív

Hentzar Joensen situr nú einsamallur í húsunum í Vági, men hann er frískur og lívsfús sum altíð.

Og hann hevur eitt langt, strævið, og mangan baldrut lív at minnst aftur á.

Men tað hevur verið óvanliga hendingaríkt.

Og eitt er vist: Hentzar'sa partur hevur ongan tíð ligið eftir.

S-S-

Hentzar setir altíð sín dám á landsfundir javnaðarflokksins. Her stendur hann saman við Maritu Petersen, sum hann heldur hevur klárað seg avbera væl, hóast alla ta mótgongd, henni hevur verið fyri

Maritu havi eg virðing fyri

orð er eitt orð og ein maður er ein maður. Men ein kona kann eisini standa við sít.

Samhaldsfasti er góður

Hentzar fílist á hvussu lítið er eftir av pensiónini í dag, tá alt er góðið.

Og tí fegnast hann um tann samhaldsfasta arbeiðsmarknaðarefurlønargrunnin.

- Eg hoyrði einaferð sambandsformannin Edmund Joensen siga, at hann ynskti samhaldsfasta har piparið grør.

- Men har eru vit so rúkandi ósamdir. Eg haldi samhaldsfasta vera eitt gott framstig, mitt í øllum tí keðiliga, sum hendir í dag.

S-S-

Hentzar Joensen kendi væl P.M. Dam, sum hann kallar "eitt ediligt menniskja". Teimum yngru politíkarunum heldur hann ikki so nógv av - Men Marita Petersen heldur hann hevur klárað seg sera væl - serliga tá ein hugsar um alla ta mótgongd, henni hevur verið fyri

Tá Hentzar minnst aftur á fyrstu árin hann var til skips, verður hann ofta tungur í huga.

Korini vóru so vánalig, at tað líktist ongum. Ungir dreingir vórðu settir til so hart arbeiði, at fleiri finguskaða av tí. Kosturin var soverði sum tevatn og keks, og lønin var skammiliga lítil.

Petur Mohr Dam

Hansara royndir við hesum gjørdur, at hann beinanvegin tók undir við P.M. Dam, tá hesin fóru at tala fyri politiskum broytingum í Føroyum.

- Eg minnst hvussu væl P. M. Dam talaði fyri síni sök, greiðir hann frá.

- P. M. Dam gekk ikki runt og bað fólk skriva undir uppá nakað, men tosaði hampuliga við tey um sína politisku ætlan. Hann var eitt ediligt menniskja.

Altíð stuðla flokkin

Hóast hann onkuntíð hevur verið á onkrum lista, hevur Hentzar ongantíð verið millum oddafólkin í javnaðarflokkinum.

Men hann hevur altíð verið áhugaður í poliitíki, og hann hevur altíð stuðlað flokkinum. Farnu árin hevur hann verið kassameistari í Vágs javnaðarfelag.

Ikki sum fyrr

Men hann heldur ikki so nógv um teir politíkarar, sum hava rátt í Føroyum farnu árin.

- Myndaliga talað kann sigast, at teir hava siglt ov nógv við motori, heldur hann fyri. Tað hevði verið betri, um seglini vórðu meira nýtt.

Marita er ófór

Men Maritu Petersen heldur han nógv av.

- Eg má siga, at eg beundri hana, sigur hann.

- Hon fekk eina so trupla uppgávu, og hon hevur havt so nógvan mótgang, at tað er ótrúligt, at hon hevur klárað tað so væl, sigur hann.

Hentzar heldur, at Marita bæði ber seg fólkaliga og hampuliga at, og at hon eisini er ísakøld, tá nógv leikar á.

Og at okkara fremsta fólk er eitt konufólk, heldur hann vera heilt í lagi.

- Eg havi lívað saman við

eini góðari konu í nógv ár, so eg veit hvat ein kona kann avrika.

- Man plagrar at siga, at eitt

